

Капетан Лука Ђурашковић

Слушај 'амо, крећемо у борбу макар сви изгинули*

„Слушај 'амо!

Ми живимо у озбиљно доба и сваки од вас знаде зашто смо ту. Сви сте већ старији и жењени људи, ви читате новине, је ли тако? Ако нам ко пружи рат, јебо га отац, ми ћемо га прихватити и ратовати. У том случају, јебо му пас матер, морали би ми да примимо борбу, па макар сви изгинули.

То би било од нас часно, јел' тако. Наши суседи Талијани, е то су курве једне. Они, јебо им пас матер, боје се ратовања, а хоће да добију земљу без крви. Они, фукаре једне, кажу да имају право на Далмацију. Јесте добиће, али курац! Јел' тако? А зар ми немамо право на Трст, Истру и друге наше крајеве?! Па дабоме да имамо. Сада се праве пријатељи, а сутра напали би нас, курве једне! Јел' вам то јасно? Је-

бо им пас матер, само нека дођу, послаћемо их у пизду материну.

Друго, ми Јужни Словени били смо и јесмо најбољи војници Европе. Јел' тако? Дабоме да је тако и тако мора да буде. Мусолини је доста учинио за Италију. Он је много дао Италијанима, али их никад неће начинити храбрим, макар им курац дао, неће моћи да им да срце јуначко. Јел' тако? Јел' вам јасно?

Е, друго кажу Талијани: они веле – код нас је све моторизовано. Наши су митраљежи ФИАТ, наши су тенкови ФИАТ, наши су авиони ФИАТ и шта све ја знам у пичку материну. Знамо ми то, али је у њих и срце ФИАТ, јебо их Свети Јероним на небу. Само име једно: они нас не знају, пичка им материна. Јел' тако? Дабоме, баш тако, и тако треба да буде. Друго: хоће да

* Због могућности напада фасистичке Италије на Југославију, месеца маја 1940. године, изведена је делимична мобилизација Југословенске војске с концентрацијом трупа у Словенији. Смотри борбене спремности присуствовали су и страни војни аташеи и новинари. Приликом обиласка ниже наведеног пука, стенографисан је говор капетана Ђурашковића одржан војницима, који се и данас чува у архиву САНУ (САНУ – А36-119-263), а којег сви Срби и данас памте! Говор командира прве чете, Четрдесетог пешадијског пука, капетана Луке Ђурашковића, који је погинуо при ослобађању Трста као мајор Југословенске армије, војницима на дан 26. маја 1940. године у Помореки, код Брезовица, преносимо вам у целости. Овај говор је тада био повод за велики спор Мусолинијеве Италије и Југославије. Наиме неко га је стенографски записао и доставио влади Италије која је уложила протест влади Југославије.

нам буду куратори, да гарантују наше границе, пизда им материна. Талијани и ко зна који курци, Немци, Енглези, Јапанци, Кинези и други, па чак и Друштво народа. А шта се нас тичу њихове гаранције, пизда им материна. Знамо ми шта су то гаранције! Јебо им пас матер, гаранцијску и курварску!

Друго: сви ви знате да се наша војска најбоље храни. Јел' тако? Е, кад је тако, онда храна треба да буде сто пута боља. Имамо куваре, јебо им пас матер, још и не ваљају. Па добро где су ти кувари, јебо им пас матер, свима одреда? Дежурни, дедер зовни ми куваре, пизда им материна. Па добро кувари, јебо вас Свети Јероним на небу, послаћу вас да терате митраљезе у брда у пизду материну, па да видимо да ли ће храна бити боља и... Јебо вам пас матер куварску. Јел' тако?"

У том се јавља кувар Тробец: „Али, господине капетане, из гриза се не море..."

Капетан Лука: „Куш, ништа те нисам питао. Марш у пизду материну. Јебо ти пас матер куварску! Кад те распиздим, претворићу те одма' у митраљез.

Друго: Где је ту онај кога су убиле гаће? Ај, ту је! Е, баш тебе ћу послати на Талијане, јебо те митрополит. И ти си ми курчев војник. Убиле те гаће...

Слушај 'амо и шта се смејеш? Сви ви знате да има и других којима се хоће наша земља, пизда им материна! Ено горе оне циганске курве кажу да им припада Срем, Банат и Барања. Па добро, пизда им материна татарска, што не дођу да узму пола Словеније и Хрватске, јебали их њихови грофови,

јебо пас матер њима и Хортију и Телекију и грофици Марици!

Друго: Јел' идете онако преко ноћи у Домжале? А? Знам вас ја добро. Јел' тако? Е, видите то не сме тако да буде. У нас постоји преки суд, па ту нема више шале. Одма те стрелјају, јебо те фараон... Да ли ви мислите тако?... Ево иде ти командир тамо негде у пизду материну, водници шта ја знам где, јебо их Бог, ионако ништа не ваљају, поднаредници седе у кафани, а ви у Домжале. Па ти сад лепо дођу Талијани, пизда им материна. како би све изгледало и како би нас лепо удесили... мајку им жицарошку!

Па то не сме да буде. Јел' јасно? Не може то тако код нас да буде, како је било код Чеха. Јок... Ето и то су курве које се уопште не боре, него само полагају оружје, кукавице, јебо им пас матер и њима! Па ево и Пољаци, јебо их Свети Јероним, борили се... борили, а њихова господа министри — туп у авионче, беже авионима право у Париз. Ништа мање у пизду материну, да тамо тобоже владају, али сами, коме, пичка им мајчина. У нас не сме да буде тако и не може да буде тако, наравно.

Друго: није све што сам вам казао. Ама сви ви знате да сте паметни људи. Ишли сте по свету и сви сте сигурно видели лепу варош Темишвар? Е, видите, кажу Румуни, јебо их Бог отац: „То је наше“. Па добро сад, пичка му материна, шта је онда наше. За који смо красни овде и шта још да бранимо кад ништа није наше? Пизда им материна. Па што плаћамо толики порез, кад је ово туђе? Јел' тако? Онда од нас нико неће добити ништа. Даћемо им курац тврд, и то тврд за много година. Нека дођу ако су јунаци, а ми ћемо са

њима право у пизду материну, преко Драве и Саве, па макар сви изгинули! Јел' тако? Јел' вам јасно? Е, па да-

боме, да јесте, јер друкчије не може и не сме да буде, наравно...

А сад водниче дај људима вољно!“

Рода која не може да се избави из пластике у коју се умотала.